

Nr 17.

Av herr **Rosén**, *angående årligt understöd åt poststationsförestånderskan Hilma Henrika Löfroth.*

Under mer än 21 år har fröken Hilma Henrika Löfroth innehaft befattningen som föreståndare för poststationen i Sävar, Västerbottens län. Då hon nu vid 72 års ålder på grund av sjukdom ej längre kan upprätthålla sin befattning och fördenskull ämnar begära avsked, hyste hon förhoppning att erhålla en pension, som vore tillräcklig att skydda henne för nöd. Detta hopp grusades emellertid genom kungl. generalpoststyrelsens förklaring, att hennes tjänstetid icke vore tillräckligt lång för att hon skulle kunna komma i åtnjutande av pension. Kungl. generalpoststyrelsen synes nämligen icke kunna som tjänstetid medräkna den tid av flera år, varunder fröken Löfroth, innan hon förordnades till poststationsföreståndare, enligt postmästarens i Umeå bilagda intyg vikarierade för sin sjuka syster, som tidigare innehaft samma befattning.

Den poststation, som fröken Löfroth förestått, är säkerligen en av de mest svårskötta som finnes. Åtminstone under de senaste 15 åren, men sannolikt under hela den tid fröken Löfroth innehaft befattningen, har densamma varit förenad med nattjänstgöring. Posten utmed norra kustlandsvägen från Umeå har i regel anlänt till Sävar vid 10-tiden på kvällen och posten norrifrån har anlänt till samma station vid 2-tiden på natten. Vid båda dessa tillfällen måste föreståndaren vara uppe för att mottaga och avsända post. Då postgången är daglig, torde fröken Löfroth under hela sin tjänstetid icke ha fått vila ostörd en enda natt, ett förhållande som torde vara exempellöst och sannolikt bidragit till den sjukdom (hjärtfel) varav hon numera lider.

Trots den synnerligen svåra tjänstgöringen har fröken Löfroth alltjämt fullgjort sina åligganden på ett sätt, som av hennes förman, postmästaren i Umeå, betecknas såsom »särdeles förtjänstfullt och hedrande», och kyrkoherden i Sävar intygar att hon »under hela sin tjänstetid genom punktlighet i sitt kall och välvilligt tillmötesgående med upp-

offrande av egen bekvämlighet tillvunnit sig enhälligt erkännande och högaktning av den allmänhet hon betjänat». Denna mening delas också förvisso av hela Sävars sockens befolkning.

Det torde icke vara lämpligt, att en person, som på ett så hedrande sätt fullgjort sin mycket lågt avlönade tjänst, vid avskedstagandet avspisas med den gratifikation av ett par hundra kronor för en gång, som postverket velat tillerkänna henne. Därmed vore hon hänvisad att genast efter avskedstagandet söka hjälp hos barmhärtiga medmänniskor eller hos kommunen.

Då fröken Löfroth icke torde kunna reda sig utan vårdarinna och därjämte är i behov av läkarhjälp, lärer det understöd, som kan komma att beviljas, icke böra sättas lägre än till 600 kronor eller ett lika stort belopp som 1916 års riksdag beviljade i årligt understöd åt f. d. poststationsförestånderskan Anna Broberg.

På grund av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte medgiva, att poststationsförestånderskan Hilma Henrika Löfroth i Sävar må från och med månaden näst efter den, under vilken hon erhåller entledigande från sin anställning i postverket, äga att under sin återstående livstid å postverkets pensionsstat uppbära ett årligt understöd av 600 kronor.

Stockholm den 24 januari 1917.

Gustav Rosén.

Bilaga 1.

Att fröken Hilma Henrika Löfroth, som förestått poststationen i Sävar på eget ansvar sedan den 13 augusti 1895 samt dessförinnan i flera år under förra innehavarens sjukdom, fullgjort detta uppdrag på ett särdeles förtjänstfullt och hedrande sätt det varder mig en glädje att kunna intyga. Emellertid börjar hennes arbetskrafter att på grund av hög ålder och sjukdom betydligt avtaga, varför hon borde förunnas en välbehörlig vila samt ett understöd för sina återstående dagar.

Postkontoret i Umeå den 11 januari 1917.

J. U. Benedictsson.
Postmästare.

Bilaga 2.

Poststationsföreståndarinnan i Sävar, fröken Hilma Henrika Löfroth, född den 18 januari 1845, är på grund av sjukdom (hjärtfel och stort bensår) oförmögen att tills vidare sköta sin tjänst, vilket härmed på heder och samvete intygas.

Sävar den 8 januari 1917.

H. Forssman.

Leg. läkare.

Bilaga 3.

Att postförestånderskan fröken Hilma Henrika Löfroth, född den 18 januari år 1845 (fyrtiofem), äger god kristendomskunskap, är till nattvårdens begående oförhindrad, åtnjuter medborgerligt förtroende, betygar för ansökan om pension Sävar församling i Västerbottens län den 5 januari år 1917.

Jacob Löfvenmark.

Kyrkoherde.

Bilaga 4.

Att fröken Hilma Henrika Löfroth, vilken från den 11 juli 1895 bestritt och fortfarande bestrider befattningen såsom föreståndarinna för poststationen i Sävar samt dessförinnan under flera år tjänstgjort dels såsom biträde, dels såsom vikarie för sin syster, avlidna postförestånderskan Jeanette Löfroth, under hela sin tjänstetid genom punktlighet i sitt kall och välvilligt tillmötesgående med uppoffrande av egen bekvämlighet tillvunnit sig enhälligt erkännande och högaktning av den allmänhet hon betjänat, intygar på begäran

Sävar den 5 januari 1917.

Jacob Löfvenmark.

Kyrkoherde.